

200708122/1.

Datum uitspraak: 5 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/40162 en 07/40161 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 13 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

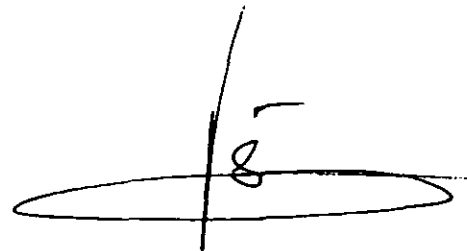
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

307.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regn.: Awb 07/40162 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/40161 BEPTDN AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Burundische nationaliteit,
IND dossiernummer 0110.01.2000,
verzoeker,
gemachtigde: mr. R.C. van den Berg, advocaat te Waalwijk;

tegen

DE STAAT'SSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. J.P. Guerain, ambtenaar ten departemente.

AFSCHRIJF

1. Procesverloop

Bij schrijven van 26 maart 2007 heeft verzoeker zich tot verweerder gewend met het verzoek tot bestuurlijke heroverweging van het afwijzende besluit van 21 april 2005 op de aanvraag tot een verblijfsvergunning asiel.

Naar aanleiding tot het verzoek tot bestuurlijke heroverweging heeft verzoeker op 17 oktober 2007 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 23 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 23 oktober 2007 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 9 november 2007 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Ter zitting was een tolk aanwezig. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 3:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

Zaaknummer: Awb 07/40162 BEPTDN AM & Awb 07/40161 BEPTDN AM

blad 2

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

Blijkens paragraaf C5/2 Vreemdelingencirculaire 2000 is een verzoek om heroverweging van een in rechte onaantastbaar geworden beschikking geen volledige aanvraag als bedoeld in artikel 3.38 Voorschrift Vreemdelingen 2000. De vreemdeling wordt dus eerst in de gelegenheid gesteld aan de formele vereisten te voldoen. Daartoe zal een termijn worden gesteld waarbinnen de vreemdeling het verzuim kan herstellen. Doet de vreemdeling dit niet of niet binnen de gestelde termijn, dan kan op grond van artikel 4:5 Awb de aanvraag buiten behandeling worden gesteld.

Als de vreemdeling vervolgens alsnog een volgens de vereisten geldige aanvraag indient, dan is hetgeen onder het kopje 'herhaalde aanvraag' is opgenomen van toepassing.

Gelet op het vorenstaande stelt de voorzieningenrechter vast dat het in de onderhavige procedure een beoordeling betreft die gelijk staat aan de beoordeling van een herhaalde aanvraag.

De eerste asielaanvraag dateert van 1 oktober 2001. Bij besluit van 7 juli 2003 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingediende beroepsschrift is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem d.d. 25 juni 2004 gegrond verklaard. Bij besluit van 21 april 2005 is de aanvraag van verzoeker wederom afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 23 juni 2006 is het beroep tegen het besluit van 21 april 2005 gegrond verklaard. Bij uitspraak van 25 oktober 2006 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna ABRS) het hoger beroep van verweerder gegrond verklaard en is het beroep bij de rechtbank alsnog ongegrond verklaard. Hiermee is het besluit van 21 april 2005 onherroepelijk geworden.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiernaar voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechtelijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Namens verzoeker is een brief van het Ministerie van Justitie d.d. 24 juli 2007 in procedure gebracht met daarin melding van het gegeven dat er in beginsel geen sprake is van vervolging van asielzoekers die Nederland binnenreizen met valse of vervalste documenten. De strafrechtelijke vervolging wordt in beginsel aangehouden totdat de uitkomst van de asielprocedure bekend is. Indien de verdachte een vluchtelingenstatus heeft en een valse identiteit heeft moeten aannemen om het land van herkomst veilig te kunnen verlaten wordt de strafzaak door het Openbaar Ministerie (hierna OM) geseponeerd. Gelet op het vorenstaande stelt verzoeker zich op het standpunt dat, indien dit beleid van toepassing zou zijn geweest tijdens zijn voorgaande procedure, hij in het bezit zou zijn gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Aan verzoeker is destijds geen vergunning verleend omdat er sprake was van een contra-indicatie. Verzoeker is veroordeeld tot 6 weken gevangenisstraf wegens het opzettelijk gebruiken maken van een niet op zijn naam gesteld reisdocument voordat zijn asielprocedure was afgerond.

De voorzieningenrechter overweegt hiertoe het volgende.

Ter zitting is gebleken dat niet in geschil is dat het nieuwe beleid van het OM kan worden beschouwd als een novum. Om echter artikel 4:6 Awb van toepassing te laten zijn dient er sprake te zijn van een rechtens relevant novum. In casu is derhalve van belang of hetgeen door verzoeker is aangevoerd moet worden aangemerkt als een rechtens relevant novum. Het antwoord is naar het oordeel van de voorzieningenrechter ontkennend. Immers, blijkens het beleid van verweerder, hetgeen de voorzieningenrechter niet onjuist of onredelijk voorkomt, dient een verzoek tot bestuurlijke heroverweging te worden behandeld dan wel aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat een beoordeling op grond van artikel 4:6 Awb een beoordeling ex-nunc is. Zoals reeds hiervoor is aangegeven is niet in geschil dat hetgeen door verzoeker is aangevoerd een novum betreft. Dit novum kan echter niet als rechtens relevant worden aangemerkt daar het categoriaal beschermingsbeleid voor Burundi reeds per 19 juni 2006 is afgeschaft zodat het al dan niet tegenwerpen van de veroordeling geen invloed heeft of kan hebben op de beslissing op de herhaalde aanvraag. Immers, de contra-indicatie is alleen tegengeworpen in het kader van de beoordeling van de toekenning van een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Voorts kunnen, blijkens de hiervoor genoemde brief van 24 juli 2007, vreemdelingen aan wie, door een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, asiel is verleend op basis van artikel 29, eerste lid, onder b tot en met f, Vw 2000, niet als vluchteling in de zin van het verdrag van Genève worden aangemerkt. Derhalve wordt de strafrechtelijke vervolging wegens het inreizen van Nederland met valse of vervalste documenten in de gevallen waarin asiel is verleend door middel van een verblijfsvergunning op een andere grond dan vluchtelingenschap, niet in strijd met artikel 31 Vluchtelingenverdrag geacht.

Zaaknummer: Awb 07/40162 BEPTDN AM & Awb 07/40161 BEPTDN AM

blad 4

Overigens is zowel uit de stukken als tijdens de behandeling ter zitting gebleken dat verzoeker aangehouden is met een vals document toen hij Nederland wilde uitreizen.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

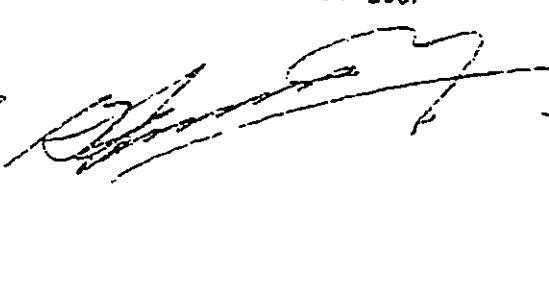
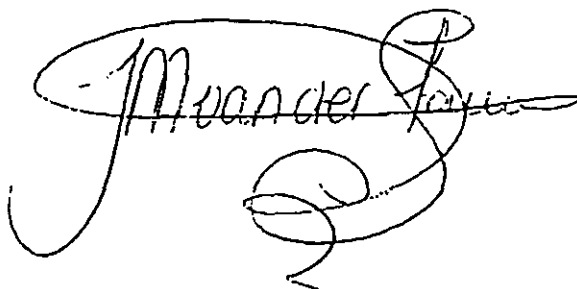
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op

13 NOV 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13 NOV 2007

VOOR AFSCHEFFEN VOORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTSBANK 's-GRAVENHAGE

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

PER TELEFAX: 070-3651380

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6930	B 20 NOV 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Waalwijk, 20 november 2007

partijen : / IND
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200710237

mr. R.C. van den Berg
mr. P.L.M. Stieger *
mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
Postbus 1023
5140 CA Waalwijk

Bezoekadres:
Burg. van der Klokkenlaan 21
Waalwijk

Tel.: 0416 - 34 99 74
Fax: 0416 - 34 73 08

* kantoorhoudende te Drunen

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellant, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan ondergetekende stelt en verklaart door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Almelo (07/40162) van 13 november 2007, verzonden op 13 november 2007 waarbij het beroep asiel ongegrond is verklaard. (**bijlage 1**). Ter onderbouwing van zijn hoger beroep stelt appellant thans het navolgende.

GRIEVEN:

1. Appellant stelt als eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er niet sprake is van een rechtens relevant novum.

De rechtbank overweegt

" Het antwoord is naar het oordeel van de voorzieningenrechter ontkennend. Immers, blijkens het beleid van verweerder, hetgeen de voorzieningenrechter niet onjuist of onredelijk voorkomt, dient een verzoek tot bestuurlijke heroverweging te worden behandeld dan wel worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat een beoordeling op grond van artikel 4:6 Awb een beoordeling ex nunc is."

en

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

" Dit novum kan echter niet als rechtens relevant novum worden aangemerkt daar het categoriale beschermingsbeleid voor Burundi reeds per 19 juni 2006 is afgeschaft zodat het al dan niet tegenwerpen van de veroordeling geen invloed heeft of kan hebben op de beslissing van de herhaalde aanvraag. Immers, de contra indicatie is alleen tegengeworpen in het kader van de beoordeling van de toekenning van een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d Vw 2000."

Appellant stelt dat de rechtbank kennelijk louter heeft beoordeeld of hij thans in aanmerking zou kunnen komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel. Vandaar de overweging waarschijnlijk dat de beoordeling in het kader van artikel 4:6 Awb ex nunc is.

Appellant stelt vast dat de rechtbank zijn verzoek om bestuurlijke heroverweging volledig heeft beoordeeld als een herhaalde aanvraag. Er is evenwel één belangrijk onderscheid dat de rechtbank, hoewel betoogd, niet is onderkend.

Bij een herhaalde aanvraag heeft de datum van die aanvraag als vertrekpunt te gelden, in tegenstelling tot een verzoek om heroverweging waarbij immers de beslissing op een eerdere aanvraag wordt heroverwogen.

Appellant hiermee aannemelijk te hebben gemaakt dat de rechtbank van een onjuist beoordelingskader is uitgegaan. De uitspraak is mitsdien niet voorzien van een deugdelijke motivering zodat reeds hierom behoort te worden vernietigd.

Appellant stelt dat door de rechtbank beoordeeld had behoren te worden of hij alsnog met ingang van 1 oktober 2001 (datum eerste asielaanvraag) in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel. Dat is ook op deze wijze in alle stukken door appellant betoogd. Om deze reden is dan ook naar de mening van appellant niet relevant dat het categoriale beschermingsbeleid voor Burundi per 19 juni 2006 is beëindigd.

Appellant heeft betoogd dat hij in 2001 nimmer vervolgd had mogen worden door het Openbaar Ministerie, omdat er nog niet op zijn asielaanvraag is beslist. Uit het schrijven van het Openbaar Ministerie dat als novum door verweerder en de rechtbank is aangemerkt, blijkt dat ter zake het gebruik van valse reisdocumenten tijdens de vlucht pas vervolging plaats vindt ná de beslissing op de asielaanvraag.

Hiermee staat vast dat appellant ten onrechte is vervolgd. Er had pas een eventuele vervolging mogen plaats na het besluit op de asielaanvraag in het jaar 2003. Gelet op dit tijdsverloop een beslissing – twee jaar na indiening van de asielaanvraag – was uitermate twijfelachtig of er nog vervolging zou hebben plaatsgevonden. Een sepot is dan ook het meest waarschijnlijk, hooguit wellicht een geheel voorwaardelijke straf.

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder betoogd dat niet alsnog een verblijfsvergunning asiel op d-grond van artikel 29 lid 1 vw kan worden verleend, omdat er sprake is van veroordeling tot 6 weken gevangenisstraf. Appellant stelt dat daar juist de onredelijkheid en onjuistheid van het besluit van 21 april 2005 in gelegen is. Op het moment van de besluitvorming in 2003 had er geen veroordeling op grond van 231 Sr mogen zijn, omdat er nog niet was beslist op de aanvraag. Op grond van het aangenomen novum hadden verweerder en de rechtbank dan tot het oordeel behoren te komen dat er op 7 juli 2003 niet sprake was van een contra indicatie in de zin van de openbare orde die mocht worden tegengeworpen.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

2. Als de tweede grief stelt appellant dat overweging van de rechtbank dat de contra indicatie alleen is tegengeworpen in het kader van de aanspraak voor een verblijfsvergunning asiel op de d-grond van artikel 29 lid 1 Vw en strafrechtelijke vervolging mogelijk is indien een vergunning op b tot en met f-grond van artikel 29 lid 1 Vw is verleend, omdat er geen strijd is met artikel 31 Vluchtelingenverdrag, onjuist is.

Deze overweging is onjuist, omdat zoals in de eerste grief betoogd er op 7 juli 2003 (daarvan was de IND overigens op dat moment niet van de op de hoogte, hetgeen de situatie van appellant nog schrijnender maakt. Als destijds in 2003 geen verblijfsalternatief in Kenia was tegengeworpen, was aan appellant een verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29 lid 1 Vw verleend) geen veroordeling op grond 231 Sr. had mogen plaatsvinden. Er had pas vervolging kunnen plaatsvinden na deze beslissing. Om deze reden is de aangevallen overweging onjuist, omdat er nog niet gesproken kon worden van een contra indicatie. De verblijfsvergunning op de d-grond van artikel 29 lid 1 Vw had behoren te worden verleend. De verblijfsvergunning had slechts kunnen worden ingetrokken indien er nadien op grond van het gebruik van een vals reisdocument een onvoorwaardelijke straf zou zijn uitgesproken.

3. In zijn derde grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit de stukken en ter zitting zou zijn gebleken dat tijdens uitreis met een vals document is aangehouden. Appellant heeft voorzover relevant nadrukkelijk verklaard dat hij dit document ook heeft getoond bij inreis in Hoek van Holland. Het reizen met een vals document is immers een typisch vluchtelingendelict.

4. In zijn laatste grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit het voorgaande blijkt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet is gebleken van nieuwe feiten en omstandigheden.

De rechtbank had, gelet op hetgeen is aangevoerd, tot het oordeel behoren te komen dat er sprake is van een rechtens relevant novum omdat op grond van de nieuwe aangevoerde feiten en omstandigheden aannemelijk is geworden dat er alsnog een grond voor toelating bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning asiel met ingang van 1 oktober 2001 en aansluitend voor onbepaalde tijd vanaf 1 oktober 2004.

Gelet op hetgeen is aangevoerd, heeft de rechtbank in redelijkheid niet zijn beroep ongegrond kunnen verklaren.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek zijn hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage – zittingsplaats Almelo te vernietigen, het besluit van 23 oktober 2007 te vernietigen alsook verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

Op alle werkzaamheden zijn van toepassing de algemene voorwaarden, onder andere inhoudende een beperking van aansprakelijkheid, welke aan de ommezijde zijn afgedrukt. Een opdracht wordt slechts aanvaard en verricht onder de voorwaarde van aanvaarding van die algemene voorwaarden.